

Reactie van Wim Balijon (29 juli 2008) op de tekst uit de Canon aan de Stichting Veteranen Platform >>

Aan de Voorzitter van de Stichting Veteranen Platform

Geachte Voorzitter,

In de Canon staat:

'Na 1945 probeerde Nederland het koloniale gezag met onderhandelingen en geweld (door middel van twee zogenoemde Politionele Acties) te herstellen.'

Dit is een ernstige geschiedkundige onjuistheid. De soldaten, die werden uitgezonden hadden de opdracht 'rust en orde' te herstellen, zodat de Nederlandse regering de mogelijkheid kreeg om met Indonesische vertegenwoordigers een geheel nieuwe staatsvorm te verwezenlijken, namelijk om tot een Federatieve regeringsvorm te komen met de vertegenwoordigers van het Indonesische volk.

Nederland probeerde niet het koloniale gezag te herstellen, dat is onjuist!

Met deze tekst worden de soldaten en de gesneuvelden als **kolonisten** betiteld, dus onderdrukkers, dit is een smet op hun veteranenstatus en voor de gesneuvelden een miskennis van het doel waarvoor zij hun leven gaven! Gedurende de gehele periode van 1946 tot 1950 is er geen sprake geweest, dat Nederland de koloniale status van voor de oorlog wilde herstellen, dat is een standpunt van 'linkse politici' en niet van de Regering.

Ik heb deze zaak aangekaart bij de Minister van Onderwijs, Kunst en Wetenschap, die de eindverantwoordelijkheid heeft voor de inhoud van Canon, maar de voorzitter van de Stichting entoen.nu dhr. , de Heer Slings, weigert de tekst aan te passen.

Mijn inziens hebt u de taak om de naam van de Indiëveteranen, die de Canon hen toebedeeld, te zuiveren.

Dit zou m.i. vóór 7 september 2008 dienen te geschieden, als men weer in Roermond de gesneuvelden herdenkt.

Ik heb de Minister van Defensie hierop aangesproken, de Minister van O.K. en W., het Veteraneninstituut, dat mij naar u verwees, in het blad Stavast een oproep gedaan en zie ook mijn site: Mijn militaire diensttijd waar ik ook de feiten heb vermeld.

Ik (en vele veteranen met mij) ben nu in afwachting van uw antwoord,

hoogachtend,

Wim Balijon

Tekst uit de Canon van Nederland (www.entoen.nu) >>

Indonesië 1945-1949

Een kolonie vecht zich vrij

Proklamasi. Kami bangsa Indonesia dengan ini menjatakan kemerdekaan Indonesia...

Wij, het volk van Indonesië, verklaren hierbij dat Indonesië onafhankelijk is ...

Zo liet Soekarno op 17 augustus 1945 tijdens een korte plechtigheid op straat in Jakarta aan de wereld weten, dat het koloniale Nederlands-Indië definitief verleden tijd was. Twee dagen eerder had Japan zich overgegeven, na de atoombommen op de Japanse steden Hiroshima en Nagasaki. Met die Japanse overgave was een einde gekomen aan de Tweede Wereldoorlog in Azië.

Al voor de Tweede Wereldoorlog bestond in Nederlands-Indië een brede beweging die zich inzette voor zelfbeschikkingsrecht. Leaders als Soekarno, Mohammad Hatta en Soetan Sjahrir wilden los van Holland, anderen wilden alleen meer autonomie. Maar het Nederlandse gezag hield de touwtjes strak in handen.

En toen kwam in 1942 de Japanse aanval. De geallieerde strijdkrachten verloren op 27 februari de slag in de Javazee en op 8 maart volgde de capitulatie. De soldaten werden krijgsgevangen gemaakt, de meeste Nederlanders geïnterneerd in burgerkampen, en veel mannen werden gedwongen tewerkgesteld. De Japanners ontmantelden het Nederlands-Indische bestuursstelsel en feitelijk hield Nederlands-Indië op te bestaan.

Na 1945 probeerde Nederland het koloniale gezag met onderhandelingen en geweld (door middel van twee zogenoemde Politonele Acties) te herstellen. Maar op 27 december 1949 legde het zich, onder grote internationale druk, bij de Indonesische onafhankelijkheid neer. Alleen Nieuw Guinea werd pas in 1962 opgegeven en tenslotte na een overgangperiode onder VN-toezicht en een omstreden volksraadpleging onder de Papoea's, ingelijfd bij Indonesië. Daarmee werden vanaf 1969 de staatsgrenzen van de huidige Republiek Indonesië dezelfde als die van Nederlands-Indië.

Tijdens de onafhankelijkheidsstrijd was er over en weer heftig gevochten. Tot in de jaren zestig verlieten in totaal ruim 300.000 Nederlanders, Indische Nederlanders, Papoea's en Indonesiërs het land. De meesten gingen naar Nederland. Onder hen waren 12.500 Molukse soldaten van het voormalig Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger (KNIL) en hun gezinnen. Zij kwamen in 1951 naar Nederland, waar hun militair dienstverband werd beëindigd.

Deze dekolonisatiegeschiedenis is nog geen verleden tijd. In 2005 nam Minister van Buitenlandse Zaken Bot deel aan de viering van zestig jaar Indonesische onafhankelijkheid. Nederland aanvaardde daarmee dat Indonesië niet in 1949, maar op 17 augustus 1945 was ontstaan en Bot betuigde spijt dat Nederland toen 'als het ware aan de verkeerde kant van de geschiedenis' was komen te staan, en daarmee aan velen leed had berokkend. Ook voor alle betrokkenen in Nederland was dat een belangrijke, soms confronterende, uitspraak.

